

ONMIN

Dat het tijdens de profkoers van 1956 niet allemaal koek en ei was tussen de renners vertelt een smakelijke anekdote in de krant van 30 juli van dat jaar. Blijkbaar had ploegleider Kees Pellenaars Wim van Est, nota bene Nederlands kampioen, niet opgenomen in de Tourploeg.

Dat werd 'm niet in dank afgenomen omdat van Est in die tijd razend populair was. Maar er was geen andere keuze want blijkbaar was er tussen de renners onderling zoveel onmin dat Woutje Wagtmans (kandidaat Tourwinnaar) en Jan Nolten absoluut niet samen met Wim van Est in één ploeg wilden rijden.

Pellenaars vond de teamgeest belangrijker dan de kwaliteiten van van Est. Wat de precieze achtergrond van die verstoorde verhouding was vertelt het verhaal niet, maar het werd door de renner in kwestie bepaald niet in dank afgenomen. Maar op die stormachtige zondagmiddag kwamen de renners en de ploegleider in Hengstdijk elkaar weer tegen en Pellenaars besloot om een streep te trekken onder het conflict.

Maar daar wilde Wim van Est niets van weten. Tegenover de pers verklaarde Pellenaars: *"Vandaag heb ik er hier in Hengstdijk een streep onder willen zetten. Ik ben naar Van Est toegegaan; ik wilde hem een hand geven, maar Van Est weigerde, hij draaide zich om.... Daarmee heeft hij wel zijn doodvonnis getekend!"*. Bovendien verklaarde hij geen leider van de Nederlandse ploeg meer te willen zijn voor volgend jaar.

Dat de soep niet zo heet wordt gegeten als ie wordt opgediend mag blijken uit het feit dat in de Tour van 1957 zowel Wout Wagtmans als Wim van Est tot het deelnemersveld behoorden en jawel..... Kees Pellenaars weer ploegleider was. En opnieuw waren ze daags na de Tour weer allemaal present in Hengstdijk.

Kees Pellenaars